

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **Ing. D. E.**, narozený „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 11 2019, č. j. „X“,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 11 2019, č. j. „X“, se **pro vadu řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna **uhradit žalobci** náhradu nákladů řízení ve výši **54 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 11. 2019, č. j. „X“, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 9. 2019, č. j. „X“ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že „*se účastníkovi řízení podle ustanovení § 38 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, od 18. 4. 2019 přiznává invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 5 985 Kč měsíčně.*“ Ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

z obsahu žaloby bylo zřejmé, že se žalobce domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že dne 20. 9. 2019 mu bylo doručeno prvoinstanční rozhodnutí, na které reagoval podáním ze dne 23. 9. 2019, v němž požadoval sdělení informací a zároveň správnímu orgánu prvního stupně sdělil, že se proti prvoinstančnímu rozhodnutí bude odvolávat. Dne 20. 10. 2019 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno 12 stran odvolání ze dne 17. 10. 2019, přičemž jako odvolání byl dokument označen i v předmětu datové zprávy. Žalovaná přesto v napadeném rozhodnutí posoudila jako odvolání pouze podání ze dne 23. 9. 2019 (dle jeho obsahu) a k odvolání ze dne 17. 10. 2019 vůbec nepřihlédla. Dále uvedl, že odvolání ze dne 17. 10. 2019 bylo dne 1. 11. 2019 postoupeno na námitkové oddělení, dne 25. 11. 2019 na dávkové oddělení a dne 5. 12. 2019 do účtárny. Trval na tom, že byl zkrácen na svých právech, neboť správní orgán prvního stupně odmítla vzít v úvahu jím podané odvolání.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná k výzvě soudu předložila správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhla její zamítnutí. Podrobně zrekapitulovala pokles pracovní schopnosti žalobce a uvedla, že žalobce nenamítal správnost posouzení zdravotního stavu, a proto se v napadeném rozhodnutí zabývala otázkami správnosti výpočtu důchodu a stanovení data zahájení jeho výplaty. Podotkla, že posudek posudkového lékaře nepodléhá soudnímu přezkumu. Poukázala na skutečnost, že pracovní poměr žalobce skončil dohodou dle § 49 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), nikoliv podle § 52 téhož zákona, jak je uvedeno v žalobě. Doplnila, že na obsáhlou korespondenci žalobce reagovala i samostatnými odpověďmi, a nikoliv jen vydanými rozhodnutími. Trvala na tom, že vyjma omylu v datu, od kterého žalobci náleží výplata invalidního důchodu, žalobce svým postupem nijak nepoškodila. Závěrem uvedla, že není oprávněna se vyjadřovat k jiným žadatelům o důchod či výši přiznaných invalidních důchodů porovnávat mezi sebou.

Posouzení věci soudem

4. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

5. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, kterou žalobce spatřoval v tom, že se žalovaná vůbec nezabývala jeho argumenty uvedenými v odvolání ze dne 17. 10. 2019.
7. Za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, www.nssoud.cz). Správní orgány však nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem argumentace účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19, www.nssoud.cz). Podstatné je, aby se správní orgán ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v určitých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33, www.nssoud.cz).
8. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu dále platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, všechny dostupné na www.nssoud.cz).
9. Soud souhlasí se žalobcem v tom, že žalovaná nijak nereagovala na jeho podání ze dne 17. 10. 2019, v němž je obsaženo množství námitek, z nichž některé se týkají i nesprávnosti posouzení jeho zdravotního stavu ze strany posudkových lékařů (k tomu srov. strany 3 až 8 podání žalobce ze dne 17. 10. 2019). Konkrétně žalobce v odvolání ze dne 17. 10. 2019 ke svému zdravotnímu stavu např. namítal, že posudková lékařka MUDr. S. mu při jednání posudkové komise sdělila, že podle zdravotnické dokumentace netrpí atopií, ačkoliv lékařská zpráva z května 2019 tuto diagnózu potvrzuje (IgE má čtyřnásobnou hodnotu než je přípustná norma), že mezi jeho další zdravotní komplikace patří mnohočetné poškození páteře, jak dokládají lékařské zprávy z magnetické resonance a z rentgenu, a upozornil na nesrovnalosti ohledně potíží se žaludkem, kdy posudková komise hovořila o potížích se žaludkem. Dále objasnil, z jakého důvodu nedošlo k artroskopické operaci pravého kolene naplánované na květen 2018 (operace byla naplánovaná na květen, kdy u něho dochází ke značným dýchacím potížím a následně prodělal zánět, který bylo nutné přeléčit antibiotiky).
10. Žalovaná se v odůvodnění jejího rozhodnutí vypořádala pouze s odvolacími námitkami žalobce týkajícími se výpočtu důchodu a stanovení data zahájení výplaty důchodu, které žalobce uplatnil v jeho podání ze dne 23. 9. 2019. Skutečnost, že žalovaná nijak nereagovala Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

na podání žalobce ze dne 17. 10. 2019, lze dovodit též z toho, že podání žalobce z tohoto data není zmíněno ve výrokové části rozhodnutí žalované, a též z toho, že jej žalovaná nezmínila v odůvodnění jejího rozhodnutí a námitky žalobce nerekapitulovala. V rozporu s obsahem podání žalobce ze dne 17. 10. 2019, kterými zpochybňoval správnost posouzení jeho zdravotního stavu, žalovaná dokonce na straně 2 žalobou napadeného rozhodnutí uvedla, že žalobce „*ve svých námitkách nijak nezpochybnil posouzení svého zdravotního stavu*“.

11. Soud shrnuje, že žalovaná v jejím rozhodnutí nijak nereagovala na námitky žalobce obsažené v podání ze dne 17. 10. 2019, v nichž mimo jiné zpochybňoval posouzení jeho zdravotního stavu posudkovými lékaři. Soud tedy z odůvodnění rozhodnutí žalované nemohl zjistit, jakým způsobem žalovaná námitky uvedené v podání žalobce ze dne 17. 10. 2019 hodnotila a proč je považovala za nedůvodné. Soud proto konstatuje, že rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, v čemž soud spatřuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
12. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalované podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
13. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, přestože žalobce na jednání trval, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno dle § 76 odst. 1 s. ř. s. a v takovém případě právní úprava připouští rozhodnutí ve věci bez nařízení jednání.
14. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 54 Kč, což odpovídá zaplacenému poštovnému. Jiné náklady řízení žalobce nahradit nepožadoval, ani mu podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 12. srpna 2020

Mgr. Ladislav Vaško v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I.T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)